

Contents

1	De luie dromer / The Lazy Dreamer	2
----------	--	----------

1 De luie dromer / The Lazy Dreamer

De luie dromer	The Lazy Dreamer
Eens, in een klein dorp, woonde een arme Brahmaan.	Once, in a small village, there lived a poor Brahmin.
Hij was erg geleerd, maar deed de hele dag niets.	He was very learned, but did nothing all day.
Hij leefde van de aalmoezen die de dorpelingen hem elke dag gaven.	He lived on the alms the villagers gave him every day.
Op een dag, zoals gewoonlijk, stond de Brahmaan op in de ochtend, voerde zijn ochtendrituelen uit, en ging naar buiten om te bedelen om aalmoezen.	One day, as usual, the Brahmin got up in the morning, performed his morning rituals and set out to beg for alms.
Terwijl hij van deur tot deur ging, gaven mensen hem verschillende dingen.	As he went from door to door, people gave him several things.
Sommigen gaven linzen. Anderen gaven hem rijst, en weer anderen gaven hem groenten.	Some gave dal. Others gave him rice and yet others gave him vegetables.
Maar één ruimhartige dame gaf de Brahmaan een grote hoeveelheid meel.	But one generous lady gave the Brahmin a large measure of flour.
‘Ah, wat een geluk. I hoef voorlopig niet te bedelen om aalmoezen’, dacht de Brahmaan bij zichzelf.	“Ah! What good luck. I will not have to beg for alms for a long time,” thought the Brahmin to himself.
Hij ging naar huis en kookte zijn lunch.	He went home and cooked his lunch.
Nadat hij gegeten had, deed de Brahmaan het meel in een grote aarden pot en hing het bij zijn bed.	After he had eaten, the Brahmin put the flour into a large mud pot and hung it near his bed.
‘Nu zal het veilig zijn voor de ratten’, zei hij bij zichzelf toen hij ging liggen in zijn bed voor een middagslaapje.	“Now, it will be safe from rats,” he said to himself as he lay down in his cot for an afternoon nap.
Hij begon te denken, ‘Ik wil dit meel bewaren totdat er een hongersnood is.	He began to think, “I will save this flour until there is a famine.
Dan zal ik het verkopen voor een heel goede prijs.	Then I will sell it at a very good price.
Daarmee zal ik een paar geiten kopen.	With that, I will buy a pair of goats.
Al snel zal ik een grote kudde geiten hebben.	Very soon, I will have a large flock of goats.
Met hun melk zal ik geld verdienen.	With their milk, I will make more money.
Dan zal ik een koe kopen en een stier.	Then I will buy a cow and a bull.
Al snel zal ik ook een grote kudde koeien hebben.	Very soon I will also have a large herd of cows.

Hun melk zal me veel geld bezorgen.
Ik zal erg rijk worden.
Ik zal voor mezelf een paleis bouwen en
trouwen met een mooie vrouw.
Dan zullen we een kleine zoon hebben.
Ik zal een trotse vader zijn.
Binnen een paar maanden zal mijn zoon
beginnen te kruipen.
Hij zal stout zijn and ik zal me zorgen
maken of hij in problemen zal komen.
Ik zal mijn vrouw roepen om voor hem te
zorgen
Maar zij zal druk zijn met huishoudelijk
werk, en mijn roep negeren.
Ik zal zo boos worden dat ik haar zal
trappen om haar een lesje te leren.'
De Brahmaan gooide zijn been omhoog.
Zijn voet raakte de pot met meel boven
zijn hoof en die kwam naar beneden met
doorslaande knal, het meel helemaal
over de vieze grond verkwistend.
De luie Brahmaan realiseerde dat zijn
domheid en trots hem een waardevolle
hoeveelheid meel hadden gekost.
De luiheid en domheid leerden hem een
les.
Daarna leefde hij een actief leven dat
veel opleverde.

Their milk will fetch me a lot of money.
I will become very wealthy.
I will build for myself, a huge palace and
get married to a beautiful woman.
Then we will have a little son.
I will be a proud father.
In a few months my son will start
crawling.
He will be mischievous and I will be very
worried that he may come to some harm.
I will call out to my wife to take care of
him.
But she will be busy with house work
and will ignore my call.
I will get so angry, I will kick her to teach
her a lesson like this.'
The Brahmin threw out his leg up.
His foot hit the pot of flour hanging
overhead and it came down with a
resounding crash, spilling the flour all
over the dirty floor.
The lazy Brahmin realised that his
foolishness and vanity had cost him a
precious measure of flour.
The laziness and foolishness taught him
a lesson.
Thereafter he lived an active life which
took to heights.
